

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Törvényszék (első tanács) T-602/11. sz., Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2014. február 27-én hozott ítélete ellen a Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} által 2014. május 22-én benyújtott fellebbezés

(C-249/14. P. sz. ügy)

(2014/C 361/02)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} (képviselő: J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Fundação Eugénio de Almeida

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-602/11. sz. ügyben 2014. február 27-én hozott határozatát;
- másodlagosan, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé jogerős ítélet meghozatala céljából;
- az OHIM-ot – mint a Törvényszék előtti eljárás alperesét – kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező azt állítja, hogy a megtámadott ítélet hibában szenved, mivel a Törvényszék tévesen értelmezte és tévesen alkalmazta a közösségi védjegyrendelet⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját. E jogalap három részre oszlik, és a következő három érvehalmazon alapul:

1. A Törvényszék nem támasztotta megfelelően alá azt, hogy a szóban forgó védjegyek között valóban fennáll az összetéveszthetőség. A két védjegy közötti összetéveszthetőség tényleges fennállásának megállapítása – megfelelően és objektíven tekintve – nem állhat pusztán annak állításából, hogy árujegyzékeik azonosságára figyelemmel, valamint a közöttük fennálló, nagyon enyhe vizuális és alacsony fokú hangzásbeli hasonlóságra tekintettel (fogalmi eltérésük ellenére) nem zárható ki, hogy az érintett fogyasztók az áruikat mint ugyanattól a vállalkozástól, illetve mint egymással gazdasági kapcsolatban álló vállalkozásoktól származóknak tekintik. Az „összetéveszthetőség” nem egyszerűen az összetévesztés pusztá lehetőségét jelenti, hanem inkább annak a valószínűségét, hogy az összetévesztés be is fog következni. Az összetéveszthetőséget nem lehet vélelmezni pusztán amiatt, mert a két védjegy között bizonyos fokú hasonlóság áll fenn, még akkor sem, ha az áruik azonosak.

2. A megtámadott ítéletben a Törvényszék tévesen alkalmazta a közösségi védjegyrendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, mivel nem vette figyelembe a megjelölések fogalmi eltérésének hatását és súlyát az enyhe vizuális és hangzásbeli hasonlóságot mutató védjegyek közötti összetéveszthetőség átfogó értékelésénél. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a bejelentett védjegy fogalmi tartalma elegendő kell legyen azon enyhe vizuális és hangzásbeli hasonlóság kiegyenlítéséhez, amely a Törvényszék szerint a bejelentett és a korábbi védjegy között fennáll.
3. Végül, a Törvényszék tévesen alkalmazta a közösségi védjegyrendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontját, amikor a szóban forgó megjelölések közötti összetéveszthetőség fennállását anélkül értékelte, hogy figyelembe vette volna az ügy körülményeivel kapcsolatos releváns tényezőket az összetéveszthetőség megállapításánál. Közelebbről, a Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt a döntő körülményt, amely részét képezte az eljárás ténybeli hátterének, vagyis az eljárás tárgyát képező védjegyekben szereplő szó származását, történetét, földrajzi jelentését, és annak az említett védjegyekkel jelölt árukhoz való szimbolikus kötődését. Következésképpen, ennyiben a Törvényszék el is torzította az eljárás ténybeli hátterét.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyéről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78, 1. o.)

2014. július 18-án benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Osztrák Köztársaság

(C-346/14. sz. ügy)

(2014/C 361/03)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: E. Manhaeve és G. Wilms meghatalmazottak)

Alperes: Osztrák Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság, mivel

— a Schwarze Sulmon létesítendő vízerőmű építésének engedélyezése során nem alkalmazta helyesen a 2000/60/EK keretirányelv⁽¹⁾ (a továbbiakban: vízügyi keretirányelv) 4. cikkének (7) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseit, nem teljesítette az EUMSZ 288. cikkel összefüggésben értelmezett EUSZ 4. cikk (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

— A Bíróság az Osztrák Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság úgy véli, hogy Ausztria megpróbálja megkerülni az állapotromlás tilalmát, amely a vízügyi keretirányelv 4. cikkének (1) bekezdésében alapelveként szerepel, és ezáltal figyelmen kívül hagyta az említett irányelv 4. cikkének (7) bekezdése szerinti mentesítés feltételeit.

Az irányelv *ratione temporis* alkalmazása a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatán alapul, miszerint a tagállamok valamely irányelv átültetésének az ideje alatt nem fogadhatnak el olyan rendelkezéseket, amelyek komolyan veszélyeztethetik az irányelv célkitűzéseinek a megvalósítását (az EUMSZ 288. cikkel összefüggésben értelmezett EUSZ 4. cikk (3) bekezdése).